

Till
Naturvårdsverket

Dnr: 429-181-10 Nv., Vägledning för prioritering av förebyggande åtgärder vid rovdjursangrepp i särskilt tamdjurstäta områden

Vi undertecknade organisationer vill gemensamt lämna synpunkter på Naturvårdsverkets förslag till Vägledning för prioritering av förebyggande åtgärder vid rovdjursangrepp i särskilt tamdjurstäta områden. På sid 2, under Uppdragets avgränsning, anges att den för oss djurhållare och särskilt djurhållare med fritt betesgående djur, viktigaste förebyggande åtgärden "Skydds jakt", inte innefattas i denna vägledning. Vi anser att skydds jakt bör integreras i denna vägledning. Det får inte ske att skydds jakt särskiljs från den totala bilden och därigenom riskerar att hanteras klart annorlunda. Särskilt inte som det under Prioriteringsordningen för medel till förebyggande åtgärder punkt 4, andra sidan överst: "I förekommande fall skall besättningar på fritt bete prioriteras".

Vidare anser vi att antagandet utifrån tillgänglig statistik, att får och getbesättningar löper många gånger större risk för angrepp, i sig blir missvisande. För den enskilda besättningen som drabbas av angrepp har djurslaget ingen avgörande roll. Förluster, skador, extra arbete och de sekundära skador som uppstår kan ytterligare försvåra för den drabbade om vägledningen bidrar till att enskilda djurhållare bara kan få stöd till förebyggande åtgärder för den del av besättningen som utgörs av får eller getter.

Vi konstaterar att Naturvårdsverket, efter samråd med Jordbruksverket och Viltskadecenter, sammanställt en vägledning där man redan initialt anger att man inser att det i praktiken inte är möjligt att skydda de mindre tamdjurstäta delarna av Svealand och Götaland och att det i dessa områden inte längre går att visa att myndigheterna kan hantera negativa effekter av rovdjursförekomst och på så vis öka förtroendet för rovdjursförvaltningen och därigenom öka acceptansen för de av riksdagen uppsatta målen. Detta understryker behovet av fungerande former för skydds jakt speciellt i dessa områden och i förlängningen även för övriga delar av landet.

Vägledningen anger på sid 16 Boskapsvaktande hundar. "Bidrag bör utgå till intresserade tamdjursägare som ett alternativ till stängsel". Vi ifrågasätter möjligheten att i större utsträckning ha boskapsvaktande hundar utanför stängsel i förebyggande syfte och då särskilt i områden med besökare och där besökare har med egna hundar. Då skall definitivt stöd till boskapsvaktande hund kunna kombineras med stöd till stängsel.

Den nyligen införda begränsningen av strömstyrkan innebär också sämre möjligheter att ha effektiva rovdjursavvisande stängsel som förebyggande åtgärd.

Till sist vill vi ifrågasätta Vägledningen sid 17, Ökad tillsyn.

Man konstaterar att mänsklig närvaro sannolikt är den mest effektiva förebyggande åtgärden och "dessvärre" den kostsammaste. Man säger att den bör förläggas till gryning och skymning för bästa effekt men "bidrag bör inte utgå från Länsstyrelsen". Således kan vi konstatera att skydds jakt och mänsklig närvaro, de två effektivaste och därigenom viktigaste förebyggande åtgärderna inte innefattas i detta Naturvårdsverkets förslag. Detta understryker med all tydlighet behovet av att i dialog med småbrukare och fåbodbrukare diskutera de ekonomiska villkoren för djurhållning med betesdrift generellt och i synnerhet med fritt betande djur.

2011-03-08

Carl Höglund
**Ordf. Gävleborgs
Fäbodförening**

Åke Karlsson
**Ordf. Förbundet
Sveriges Småbrukare**

Pauline Palmcrantz
**Ordf. Föreningen
Sveriges Fäbodbrukare**